

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.42/2021/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2021. évi október hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.53/2020/21. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2021. június 8-án kihirdetett 7.B.53/2020/21. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette és a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és c) pontjai szerint minősülő magánlaksértés büntette miatt – halmazati büntetésül – 4 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat a büntetőeljárás során felmerült 282.504 forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [2] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás céljából, míg a vádlott a felmentése iránt, védője elsődlegesen a testi sértés büntette vonatkozásában a vádlott felmentése, másodsorban pedig a magánlaksértés büntette tekintetében a cselekménynek a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott magánlaksértés vétségekénti minősítése, valamint a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján – az ügyészségi fellebbezést fenntartva – a vádlott büntetésének súlyosbítására tett indítványt.
- [4] A védő a nyilvános ülésen a jogorvoslati nyilatkozatával megegyező tartalommal szólalt fel.
- [5] A másodfokú bíróság a kölcsönös fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt a tényállás megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint, hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [6] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdésének c) pontjára tekintettel részben megalapozatlannak találta, mivel ellentétes az iratok tartalmával. Ezért azt – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, valamint ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [7] A vádlott megelőző büntetései kapcsán mellőzi az ítélet 2. oldal [4] bekezdésének utolsó mondatát.
- [8] Terhelt1 vádlott és házastársa két közös kiskorú gyermeküket, valamint házastársa korábbi kapcsolatából származó gyermekét nevelik együtt; a vádlott így összesen három gyermek eltartásáról gondoskodik.
- [9] sértett1 sértett koponyát ért sérülései maradandó fogyatékkal gyógyultak, mely állapot végleges, abban javulás a jövőben nem várható.
- [10] sértett1 sértett a magánlaksértés büntette vonatkozásában magánindítványát 2019. május 16. napján terjesztette elő a vádlottal szemben.
- [11] Mellőzi továbbá az ítélet [11] bekezdéséből a *feltehetőleg* kifejezést, és megállapítja, hogy a vádlott a sértett bántalmazását boxerrel a kezén követte el.

II.

- [13] Az ekként kiegészített tényállás immár mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [14] A vádlott és a védő a testi sértés büntette vonatkozásában a vádlott felmentését indítványozták. A védő álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékokból kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy sértett1 sértettet a vádlott bántalmazta volna; e vonatkozásban ezért bizonyítottság hiányában történő felmentésének van helye.
- [15] A másodfokú bíróság azonban nem osztotta a védői érveket e tekintetben.
- [16] A törvényszék a tényállásnak a testi sértés büntetése vonatkozó részét sértett1 sértett vallomására alapította annak ellenére, hogy az nem volt következetes az eljárás során. Ennek

azonban a sértett megfelelő indokát adta; az elsőfokú bíróság pedig kellően megindokolta azt, hogy a sértett nyilatkozatai közül miért a vádlottra terhelőt fogadta el.

- [17] A sértett nyilatkozatai közül ugyanis az objektív bizonyítékok – így különösen a vádlott által a sértettnek írt fenyegető hangvételű Messenger-üzenetek, valamint a helyszíni szemle adatai – kétséget kizáróan a vádlott általi bántalmazásra utaló tényállításokat támasztották alá. A vádlott a felesége mobiltelefonjáról küldött üzenetekben pontosan leírta, hogy milyen sérülést fog okozni a sértettnek, melyet a későbbiekben véghezvitt. Emellett pedig a helyszíni szemlén fellelt vérmaradványok is azt támasztották alá, hogy a sértett sérülését nem a lépcsőn vagy annak közelében, hanem a teraszon szenvedte el.
- [18] Mindezt alátámasztja a sértett lányának, tanúnak az a nyilatkozata is, hogy vérszenyeződést kizárólag a teraszon észlelt, a lépcső környékén vérfoltot nem talált. Ez is arra utal, hogy a sértett sérülései a teraszon keletkeztek.
- [19] A lépcsőn történő elesés okán bekövetkezett koponyasérülés kialakulását emellett kétséget kizáróan megcáfolta az igazságügyi orvosszakértői vélemény, mely szerint teljességgel kizárt, hogy a sértett a koponyasérülését ilyen módon szenvedte volna el.
- [20] Mindezek arra utalnak, hogy a sértett a sérüléseit kizárólag a vádlott általi bántalmazás útján szerezte.
- [21] Helyesen járt el a törvényszék a vádlott házastársa nyilatkozatának mellőzésekor is. A másodfokú bíróság tanú2 tanúvallomásának vizsgálata során az elsőfokú bírósággal azonos álláspontra helyezkedett. Eszerint a tanú a férjét próbálta menteni; erre figyelemmel azonban vallomását a tényállás kialakításánál nem lehetett felhasználni.
- [22] Emellett súlyosan életszerűtlen a vádlottnak az az állítása, hogy ő a késő éjszakai órán először a sértett testi épségét fenyegető üzenetet küld, ezt követően megjelenik a sértetti ingatlanban, oda hívás nélkül bemegy, majd miután a házastársát és a sértettet megtalálja, a telefonjának megszerzését követően minden további nélkül eltávozik a sértett házából.
- [23] Ezzel szemben – különösen az általa írt elektronikus üzenetek tartalmából – arra lehetett kétséget kizáró következtetést levonni, hogy a házastársa iránt érzett féltékenységből ment be éjjel 01 óra után a sértetti ingatlanba.
- [24] Mindezek alapján megalapozottan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a vádlott védekezése nem állja meg a helyét, így törvényesen került sor annak elvetésére.
- [25] Ezzel szemben a sértetti vallomás elfogadására törvényesen került sor. A bizonyítékok bíróság által történt értékelésének ugyanis megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes – általában más bizonyítékokkal is megerősített – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (*BH 1998.418. számú eseti döntés III. pontja*).
- [26] Ennek ellenére az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás néhány vonatkozásban mégis kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorult.
- [27] A vádlott büntetett előéletével kapcsolatos adatok közül mellőzni kellett a pénzbüntetés – meg nem fizetése okán – szabadságvesztésre történő átváltoztatásával kapcsolatos adatokat. Ennek ugyanis sem a büntetőjogi felelősség elbírálása, sem pedig a joghátrány meghatározása szempontjából nincs jelentősége, ekként annak tényállásban való feltüntetése szükségtelen.
- [28] Pontosításra szorultak a vádlott személyi körülményeivel kapcsolatos tények az eltartott gyermekek számát illetően is; e körben az volt megállapítható, hogy a vádlott házastársával közös két kiskorú gyermekét, valamint házastársa előző kapcsolatából származó gyermekét is eltartja.

- [29] Az igazságügyi szakértői vélemény kiegészítéséből pedig az volt megállapítható, hogy a sértett sérülése nemcsak maradandó fogyatékossgal gyógyult, hanem az is, hogy ez egy végleges állapotot jelent; abban javulás a jövőben nem várható.
- [30] Elmaradt annak a tényállásban történő rögzítése is, hogy a magánlaksértés büntette vonatkozásában a sértett mikor tett magánindítványt a vádlottal szemben. Ezt a másodfokú bíróság pótolta.
- [31] Ezen túlmenően pedig a sértett vallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleménynek a bántalmazás módjával kapcsolatos kategorikus megállapítása alapján nem csak *feltételezés szintjén*, hanem ténylegesen meg lehetett állapítani azt, hogy a vádlott a kezére rögzített boxerrel bántalmazta a sértettet. Ennek hiányában ugyanis a sértett sérülései másképpen következtek volna be. Erre figyelemmel mellőzte a másodfokú bíróság az ítélet [11] bekezdéséből a *feltehetőleg* kifejezést és megállapította, hogy a vádlott boxerrel bántalmazta a sértettet.
- [32] A fentebb kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

III.

- [34] E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [35] Következésképpen a felmentés iránt bejelentett fellebbezések nem voltak megalapozottak.
- [36] A védő emellett vitatta a magánlaksértés büntetteként értékelt cselekmény jogi minősítését is. Álláspontja szerint kétséget kizáróan nem volt bizonyítható, hogy a vádlott eszközzel bántalmazta volna a sértettet, ekként a Btk. 221. § (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott *felfegyverkezve* elkövetési mód nem állapítható meg a terhére. A vádlott e cselekménye ezért a Btk. 221. § (1) bekezdése szerinti magánlaksértés vétségének minősül.
- [37] A védői állásponttal szemben a másodfokú bíróság a tényállás helyesbítése folytán kétséget kizáróan azt állapította meg, hogy a vádlott boxert használt a sértett megtámadásakor. Erre figyelemmel azonban – miután ennek az eszköznek az élet kioltására alkalmas voltát az igazságügyi orvosszakértő is valószínűsítette – a Btk. 459. § (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott *felfegyverkezve* történő elkövetés a vádlott terhére megnyugtatóan megállapítható volt.
- [38] Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy a vádlott 01 óra 30 percet követően – *éjjel* – ment be a sértett ingatlanára, ezáltal a Btk. 221. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott minősítő körülmény is megállapítható; erre figyelemmel a magánlaksértés büntettének jogi minősítése a törvényi rendelkezéseknek mindenben megfelel.
- [39] Erre figyelemmel a védőnek az eltérő minősítést célzó fellebbezése sem volt megalapozott.

IV.

- [41] Az elsőfokú bíróság a vádlott terhére rótt bűncselekményekre irányadó halmazati büntetési tételt, valamint annak középértékét helyesen határozta meg.

- [42] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket túlnyomórészt feltárta, és azokat a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [43] E körben mindössze azt volt szükséges hangsúlyozni, hogy a vádlott visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő; megelőző büntetése a jelen ügyben terhére rótt bűncselekményeknél jóval kisebb tárgyi súlyú delictum volt, mely ekként a büntetett előéletét hangsúlytalan tényezővé tette.
- [44] A vádlott terhére rótt körülmények kapcsán pedig nem a sértett munkaképesség-csökkenése, hanem a maradandó fogyatékoság kialakulása értékelhető súlyosítóként.
- [45] Megjegyzendő, hogy a vádlott cselekményének motívumaként méltányolható indok volt feltárható; a házastársát egy idegen férfi házában éjszaka, a sértettel kettesben találó vádlott vonatkozásában e körülmény a cselekményt enyhítő hatással bír.
- [46] Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány nemével és mértékével; a 4 év tartamban meghatározott szabadságvesztés-büntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetésnek a Btk. 79. §-ában meghatározott céljai eléréséhez; emellett pedig messzemenően méltányosnak is mondható.
- [47] A másodfokú bíróság ekként a kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelésére vagy csökkentésére nem látott törvényes lehetőséget.
- [48] Következésképpen az ügyészség által súlyosítás, míg a védő által a büntetés enyhítése végett előterjesztett jogorvoslati kérelmek sem bizonyultak megalapozottnak.
- [49] Helytállóan került sor emellett a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására is.
- [50] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költség megfizetésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesek voltak.
- [51] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.
- [52] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a kirendelt védőjének fellépésével összefüggésben a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2021. október 12.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.53/2020/21. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.42/2021/6. számú végzése folytán a 2021. évi október hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke